

1 פקודת בזיון בית משפט

פקודה הקובעת עונש על בזיון בית המשפט

1. השם הקצר

פקודה זו תיקרא פקודת בזיון בית משפט.

2. פירוש

בפקודה זו יהא למונח "בית משפט" הפירוש דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר - "בית משפט" פירושו כל בית משפט אזרחי לרבות בית משפט עירוני, ובית משפט לקרקעות.

3-1

4.

(בוטלו).

5. דין עד המסרב להשיב על שאלות

סירב עד להיחקר עפ"י החוק או להשיב על אותן שאלות שהוצגו לפניו כחוק, ולא הראה כל טעם צודק לסירובו, יכול בית המשפט לתתו מיד במאסר למועד שלא יעלה על חודש אחד, חוץ אם הסכים בינתיים, לפני סיום המשפט, להיחקר ולהשיב על שאלות.

6. המסרב לציית לצווי-בית-המשפט

(תיקונים 1947, התשכ"ג)

(1) בית המשפט העליון, בית משפט מיוחד שנתכונן עפ"י סעיף 55 של דבר המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922, בית המשפט המחוזי, בית המשפט לקרקעות ובית משפט השלום, תהא להם הסמכות לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצווה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה.

(2) לא יינתן צו המטיל קנס או מאסר אלא אם כן הוזמן הממרה להופיע ונענה להזמנה, או, כשלא בא מעצמו, הובא לפני בית המשפט בצו תפיסה כדי להראות טעם מדוע לא יינתן נגדו צו כזה.

(3) הטיל בית משפט מאסר לפי סעיף קטן (1), יודיע על כך ליועץ המשפטי לממשלה.

(4) היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו יביא את ענינו של אסיר לפי סעיף קטן (1) לפני בית המשפט שהטיל עליו את המאסר, לשיקול נוסף, כשראה צורך בכך ולא פחות מאחת לששה חדשים מיום תחילת המאסר.

(5) בשיקול הנוסף רשאי בית המשפט, לאחר שנתן לאסיר ולכל בעל דין אחר בהליך שבו הוטל המאסר הזדמנות להשמיע טענותיהם, לקיים את הצו, לשנותו, להתנותו בתנאים או לבטלו או ליתן כל הוראה אחרת שימצא לנכון.

(6) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, סדרי דין בשיקול נוסף לפי סעיף זה.

7. ירידה לנכסים

(1) מי שהאשימוהו בהמראה ואי אפשר למצוא אותו בתוך תחומי שיפוטו של כל בית משפט בישראל, רשאי בית המשפט ליתן צו המטיל קנס או מאסר ככל אשר ימצא לצודק, או לצוות שיינתן כתב-ירידה לנכסיו, ואותו כתב-ירידה לנכסים ישעבד את נכסי המקרקעים שלו באותו אופן ובאותו שיעור מכל הבחינות כדין צו-ירידה לנכסים במשפט אזרחי.

(2) כתב-ירידה לנכסים יהא ערוך אל שני אנשים או אל יותר משניים שיתמנו לכך ע"י בית המשפט, ובו יצטוו ויורשו לרדת לכל נכסי המקרקעים של האדם שניתן נגדו הכתב, ולגבות וליטול ולקבל לרשותם לא רק את דמי השכירות והרווחים של מקרקעיו האסורים, אלא גם את סחורותיו, כליו ומטלטליו, ולעכבם ולהחזיקם בידם בתורת עיקול, עד שיופיע לפני בית המשפט ויסיר מעליו את אשמת הבזיון, או עד שבית המשפט יצווה אחרת: רשאי בית המשפט לצוות לשלם מתוך ההכנסות המתקבלות מאותם הנכסים שירדו אליהם, את כל ההוצאות הכרוכות בהוצאה לפועל של הירידה לנכסים, לרבות אותו השכר ההוגן לאנשים שנתמנו להוציא לפועל את הירידה לנכסים, ככל אשר ימצא בית המשפט לנכון לפסוק.

(3) בכל משפט נגד אדם על המראה, יתן בית המשפט שבפניו מתברר הענין אותו צו שימצא לנכון ביחס לתשלום ההוצאות שנגרמו מתוך כך.

8. ערעורים

(תיקון 1947)

(1) צו המטיל עונש שניתן ע"י בית משפט מחוזי או בית משפט שלום עפ"י סעיף 6 יהא ניתן לערעור באותם התנאים הנוהגים בערעור על פסק דין פלילי המטיל עונש כיוצא בזה.

(2) בהתחשב עם הוראות סעיף 3(2), אין לערער על כל צו המטיל עונש שניתן ע"י כל בית משפט עפ"י סעיף 3(1).

9. הפקודה תנהג לגבי בירור משפטי בפני פקידים מסדרים

ההוראות דלעיל שבפקודה זו תחולנה על כל פעולה משפטית של פקיד מסדר בבירור תביעות עפ"י פקודת הקרקעות (סידור זכות הקניין), כאילו היה אותו פקיד בחזקת בית משפט וכאילו היה העונש שהוטל ע"י פקיד מסדר עונש שהוטל ע"י שופט בית משפט שלום.

10.

(בוטל).

(סוף הפקודה)

[1] חא"י, כרך א', (ע) 332, (א) 356.

תיקונים: ע"ר 660, 1937, תוס' 1, עמ' (ע) 1, (א) 1;

ע"ר 1612, 1947, תוס' 1, עמ' (ע) 240, (א) 296;

ס"ח 233, התשי"ז, עמ' 148 (חוק בתי המשפט, התשי"ז-1957);

ס"ח 382, התשכ"ג, עמ' 10.

[2] הביטוי "שופט שלום" הוחלף ("ס"ח התשכ"ה, עמ' 140).

//